

Antiquae Lectionis Tomus ...

Bipartitus, In Qvo L. Vetera Monumenta, Nunquam Visa, Pauculis Exceptis -
Quorum Catalogum versa pagina indicat

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1604

Fragmentum ex Leontio Cyprio contra Iudæos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64177)

Fragmentum.

LEONTII
EPISCOPI
CYPRI

Contra Hebraeos.

Stende, inquit, mihi signa Aduentus Christi apud Micheam. Non amplius leuabit gens contra gentem rhompheam, & illud apud Hieremiam, non enim, inquit, docebunt amplius vnus quisq; proximum suum dicens, cognosce dominum; quia omnes cognoscent me à paruo vsq; ad magnum, & illud apud Elaiam, pascetur, inquit, lupus, cum agno, & pardus simul requiescet cum hædo; & vitulus, & taurus, & Leo simul pascetur, & catuli eorum simul erunt, & Leo atq; bos simul comedent paleas, & puer paruus in foramen aspidum, & in cubile natorum ex aspidibus manum mittet, & non nocebunt. Hæc enim est Iudeorum peruulgata quæstio. Aduertant autem omnia facta, & ad exitum perducta esse. Cum n. venturus erat Christus, statim exiuit edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis, deinde omnigente in potestatem Romanorum redacta, omnes pacem fecerunt, & non amplius inter se bellagerentes, quippe qui sub vno capite essent, ad agriculturam se conuerterunt.

Quod si quæ gentes relictae sunt bestantes, idioma scripturæ est, id est, propria consuetudo, loqui vniuersè de maiore parte. Huiusmodi

modi est illud trium puerorum, non est in tempore hoc Princeps, & Propheta, erāt enim Daniel, & Ezechiel cum ipsis, & Hieremias Hierosolymis: & multa huiusmodi sunt. aut prophetia est de gentibus, quæ crediderunt, secundum verò anagogen, non leuabit gens dæmonum in gentem hominum gladium idololatriæ, qui occidit animas, & eripit sensum cognitionis dei. vbi enim Euangelium prædicatum est, omnes vnum corpus facti sunt, & vnum caput Christum habuerunt, & terrorem demonibus intulerunt. illud enim; non veni mittere pacem, sed gladium, non de gladio civili dictum est, gladius enim quem misit Christus, prædicatio est, & fides prædicationis diuidit fidelē ab infideli, & refecans *πῶς ἐπὶ κακῶ χέσιν, καὶ συμφωνίαν* *ἐν τῷ* id est, affectionem vitii, & cum eo consensionem, sic ad illud Michæ.

Videamus deinceps illud apud Hieremiam. cum enim multa, & magna signa Christus faceret, omnes à paruo vsq; ad magnum oculos habuerunt magistros cognitionis Dei, cumq; virtutes, quæ Deum decebant, considerarent. cito per seipsos cognouerunt Deum esse, vt licet intelligere non solum ex scriptura Euangeliorum, sed ex animalibus Hebræorum, & historiis Gentilium. Reliquum igitur est, vt dicamus de signo Aduentus Christi apud Esaiam. Hic Propheta ex differentia feritatis & mansuetudinis belluarum declarauit diuersos mores hominum: & ex illorum in compascendo coniunctione, vnum horum diuile, & Ecclesias ex his constituendas in znigmate significauit. Lupum quidem vocauit velocem ad rapiendum, agnum vero eum, quem facile est vexare, & calumniari, pardum vero *τὸν ποικιλόχνημον* id est, versipellem, hædum autem simplicem; vitulum mansuetum, taurum verò audacem, leonem superbum, quos ducet, inquit, & pascet homo prudentia quidem senex, innocentia verò & humilitate puer, ac magnus quidem virtute, paruus autem vilitate quæ apparet, & tenuitate. huiusmodi sunt præsidēs Ecclesiarum, à quibus qui moribus differunt, temperantur, & coaptantur. ac rursus bouem quidem vocat operarium, vrsū vero voracem; item leonem quidem principem, & ductorem, bouem verò sub iugo seruitutis viuentem, ac subiectum, paleas vilem, & tenuem cibum eius, qui sub iugo est. comedet enim cum subiecto is qui subiicit, propter vnitatem fidei. puer autem paruus est vnusquisq; præsul, sicut dictum est, malitia paruulus, cuius doctrina propter multam expeditionem manus vocatur, quæ admouetur, & iniicitur infidelibus, qui sunt

